

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **F. Š.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, odbor právní a Krajský živnostenský úřad, se sídlem tř. T. Bati 21, Zlín, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odbor právní a Krajský živnostenský úřad č.j. KUZL 75257/2010, sp. zn. KUSP/75257/2010/PŽÚ/Ze ze dne 2. 12. 2010 **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí vydaného žalovaným dne 2. 12. 2010 i rozhodnutí prvostupňového správního orgánu dne 18. 10. 2010, včetně usnesení o opravě zřejmých nesprávností ze dne 6. 10. 2010, a to pro vady řízení a vrácení žalovanému k dalšímu řízení. Ve velmi podrobné a nesmírně obsáhlé žalobě i doplnku žalobce vytýká správním orgánům při projednávání údajného přestupku žalobce řadu procesních pochybení, zejména však navrhoval zrušení rozhodnutí obou správních orgánů proto, že správní orgány nepostupovaly v souladu s ust. § 3 správního řádu, nebyl tedy zjištěn stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neboť žádného přestupkového jednání, které je uvedeno v ust. § 22 odst. 1 písm. i) přestupkového zákona ani přestupku uvedeného v § 76a odst. 1 písm. c)

zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních) se žalobce nedopustil, navíc rozhodnutí obou správních orgánů byla vydána v rozporu s ust. § 68 správního řádu, nebyla tedy řádně odůvodněna a jsou proto nepřezkoumatelná.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že s námitkami a tvrzeními žalobce se neztotožňuje, žalobu považuje za nedůvodnou, je toho názoru, že práva žalobce nebyla v řízení žádným způsobem zkrácena, na nesčetná podání žalobce bylo žalovaným reagováno a navrhoval proto zamítnutí žaloby.

Krajský soud v Brně zjistil, že dne 18. 10. 2010 MěÚ Valašské Meziříčí, právní oddělení – přestupky vydal rozhodnutí pod č.j. R361/34866/2010/Ko-140, a to rozhodnutí o zastavení řízení. Ve výrokové části je uvedeno, že uvedený správní orgán podle § 76 odst. 2 přestupkového zákona zastavuje řízení o přestupku proti pořádku ve státní správě vyskytující se na více úsecích státní správy, proti zákonu o zbraních podle § 21 odst. 1 písm. i) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, § 76a odst. 1 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit F. Š. že dne 28. 6. 2010 okolo 15:35 hod. v Rožnově pod Radhoštěm, bylo při dopravně bezpečnostní akci BESIP hlídkou PČR OO Rožnov pod Radhoštěm zjištěno, že jako řidič vozidla, RZ:, měl na opasku viditelnou nošenou expanzní zbraň kategorie „D“ (Revolver zn., model, v. č., s provedením povrchu chrom s dřevěnou rukojetí) ve smyslu zákona o zbraních a střelivu č. 119/2002 Sb., čímž došlo k porušení ust. § 15 odst. 5 zákona o zbraních a střelivu č. 119/2002 Sb., dále bylo zjištěno porušení ust. § 21 odst. 1 písm. i) přestupkového zákona tím, že obviněný na místě veřejnosti přístupném měl oblečené části stejnokroje, který je s úplným stejnokrojem zaměnitelný a tím budil dojem, že je příslušníkem ozbrojeného sboru. Obviněný měl na sobě oděv – součástky stejnokroje zaměnitelné se služebním stejnokrojem Policie ČR (bílá košile s nárameníky a výložkami s hodnotným označením, baret, opasek s pouty, kasrem, opaskovou lékárníčkou se znakem PČR, šedé kalhoty) ač není příslušníkem policejního sboru.

Správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, z důvodu bezpečnosti osob a obecného zájmu zabírá věc:

expanzní zbraň kategorie „D“ (Revolver zn., model, v. č. s provedením povrchu chrom se dřevěnou rukojetí) ve smyslu zákona o zbraních a střelivu č. 119/2002 Sb. Vlastníkem zbraně se stává stát.

V odůvodnění je uvedeno, že MěÚ Valašské Meziříčí jako správní orgán obdržel dne 15. 7. 2010 usnesení Krajského úřadu Zlínského kraje Zlín, pod sp. zn. KUSP/48197/2010/PŽÚ/Ze, o postoupení spisového materiálu k projednání přestupku podle § 21 odst. 1 písm. i) přestupkového zákona a § 76a odst. 1 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, kterých se obviněný dopustil tím, že dne 28. 6. 2010 okolo 15:35 hod. v Rožnově pod Radhoštěm bylo při dopravně bezpečnostní akci BESIP hlídkou PČR OO Rožnov pod Radhoštěm zjištěno, že jako řidič vozidla, RZ:, měl na opasku viditelně nošenou expanzní zbraň kategorie „D“ (Revolver zn., model .., v. č. s provedením povrchu chrom s dřevěnou rukojetí) ve smyslu zákona o zbraních a střelivu č. 119/2002 Sb., čímž došlo k porušení ust. § 15 odst. 5 zákona o zbraních a střelivu č. 119/2002 Sb., dále bylo zjištěno porušení ust. § 21 odst. 1 písm. i) přestupkového zákona tím, že obviněný na místě veřejnosti přístupném měl oblečené části stejnokroje – oděvu, který je s úplným stejnokrojem zaměnitelný a tím budil dojem, že je příslušníkem ozbrojeného sboru nebo ozbrojených sil. Obviněný měl na sobě oděv – součástky stejnokroje zaměnitelné se

služebním stejnokrojem Policie ČR (bílá košile s nárameníky a výložkami s hodnotným označením, baret, opasek s pouty, kasrem, opaskovou lékárníčkou se znakem PČR, šedé kalhoty) ač není příslušníkem policejního sboru.

Správní orgán se k zastavení řízení rozhodl po obdržení usnesení o zahájení trestního řízení proti obviněnému ve smyslu § 160 odst. 1 trestního řádu, které obdržel dne 15. 10. 2010 od Policie ČR, Krajské ředitelství Zlínského kraje – SKPV Vsetín, č.j. KRPZ-3641-47/TČ-2010-151517. Vzhledem k zajištění bezpečnosti osob a majetku, jakož i s ohledem na veřejný zájem, rozhodl správní orgán ve smyslu § 18 odst. 1 písm. b) přestupkového zákona o zabránění věci – Revolver zn. HOLEK.

Obviněný je Policií ČR stíhán pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona. Předmětem tohoto trestního stíhání obviněného je jeho použití – střelby z expanzní zbraně kategorie „D“ (Revolver zn., model v. č.) vůči osobám na místě veřejnosti přístupném Zubří. Jedná se o stejnou zbraň, která byla odejmuta obviněnému dne 28. 6. 2010 okolo 15:35 hod. v Rožnově pod Radhoštěm při dopravně bezpečnostní akci BESIP hlídkou PČR OO Rožnov pod Radhoštěm, která je součástí tohoto přestupkového spisu. Je nepochybné, že se obviněný se stejnou zbraní opakovaně dopustil protiprávního jednání a je nepochybné, aby v obecném zájmu k tomuto porušování zákona již nedocházelo. Toto ochranné opatření není sankcí, ale hlavně prevencí, jehož cílem je v co možná maximální míře eliminovat nebezpečí dalšího případného porušení nebo ohrožení zájmů, které chrání přestupkový nebo jiný zákon. MěÚ Valašské Meziříčí, právní oddělení – přestupky, zastavil řízení o přestupku podle § 76 odst. 2 přestupkového zákona. Cílem tohoto zastavení je odstranit neefektivní a neekonomické nakládání s prostředky na provádění správního řízení, kdy je zde předpoklad uložení sankce soudem v trestním řízení, a která je v přímé souvislosti s předmětnou zabranou věcí. V poučení účastníka bylo uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí se podle § 76 odst. 3 přestupkového zákona nelze odvolat. Účastníci řízení se o zastavení řízení pouze vyrozumívají.

Usnesením ze dne 26. 10. 2010 MěÚ Valašské Meziříčí vydal usnesení o opravě tak, že text, v němž je uvedeno, že proti rozhodnutí se podle § 76 odst. 3 přestupkového zákona nelze odvolat, účastníci řízení se o zastavení řízení pouze vyrozumívají, se opravuje podle § 81 odst. 3 přestupkového zákona tak, že vlastník zabrané věci se může do 15ti dnů odvolat jen proti té části rozhodnutí, ve které se vyslovuje zabránění věci ke Krajskému úřadu Zlínského kraje, odbor legislativní a právní, podáním u zdejšího právního orgánu.

Proti usnesení správního orgánu prvního stupně i opravnému usnesení podal žalobce včas odvolání. Uvádí, že rozhodnutí prvostupňového správního orgánu je příkladem porušení Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, Listiny základních práv a svobod a ust. § 2 odst. 1 správního řádu, protože je nesrozumitelné z důvodu nedostatečného odůvodnění. Tato vada má za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Usnesení je rovněž v rozporu s ustálenou judikaturou Ústavního soudu ČR a Nejvyššího správního soudu ČR. Žalobce uváděl, že dle něho je předmětné usnesení správního orgánu rovněž v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, protože jeho odůvodnění neobsahuje důvody uvedené ve výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy správního orgánu a zejména vypořádání se se všemi námitkami. Poukázal pak na řadu procesních nedostatků, které v průběhu správního řízení před jednáním prvostupňového správního orgánu nastaly.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 12. 2010, vydaným pod č.j. KUZL/75257/2010, odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu ze dne 18. 10. 2010, včetně usnesení

o opravě zřejmých nesprávností ze dne 26. 10. 2010 potvrdil. V odůvodnění pak mimo jiné uvedl, že společné řízení o přestupcích proti přestupku proti pořádku ve státní správě vyskytující se na více úsecích státní správy dle § 21 odst. 1 písm. i) přestupkového zákona a přestupku dle § 76a odst. 1 písm. c) zákona o zbraních vedl správní orgán na základě usnesení odvolacího orgánu, kterým byl pověřen projednáním a rozhodnutím věci. Dne 15. 10. 2010 obdržel správní orgán od Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Zlínského kraje, Územní odbor Vsetín, oddělení obecné kriminality, usnesení podle § 160 odst. 1 trestního řádu, čj. KRPZ-3641-47/TČ-2010-151517 ze dne 3. 9. 2010, podle kterého se zahajuje trestní stíhání F. Š., ze spáchání trestného činu výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona. Z uvedeného usnesení vyplývá, že odvolatel se měl předmětného trestného činu dopustit tím, že dne 5. 11. 2009 v době od 15:00 hod. do 15:15 hod. v obci Zubří, na ulici, svou plynovou pistolí zn. model z bezprostřední blízkosti ohrožoval J. P. Odvolací orgán na základě výše uvedeného usnesení řízení o předmětných přestupcích zastavil dle ust. § 76 odst. 2 přestupkového zákona. Dále správní orgán rozhodl v ust. § 18 odst. 1 písm. b) přestupkového zákona o zabrání expanzní zbraně kategorie „D“ (Revolver zn., model, v. č. s provedením povrchu chrom s dřevěnou rukojetí). Vlastníkem zabrané věci se stává stát.

Dle ust. § 18 odst. 1 písm. b) přestupkového zákona, nebylo-li uloženo propadnutí věci uvedené v § 15 odst. 1 písm. a) nebo b) přestupkového zákona, lze rozhodnout, že se taková věc zabírá, jestliže nenáleží pachateli přestupku nebo mu nenáleží zcela a v případě, jestliže to vyžaduje bezpečnost osob nebo jiný obecný zájem. Z ust. § 18 odst. 2, 3 téhož zákona vyplývá, že o zabrání věci nelze rozhodnout, jestliže od jednání mající znaky přestupku uplynuly dva roky. Vlastníkem zbraně se stává stát.

Odvolací orgán po seznámení se s obsahem podaného odvolání a zejména po seznámení se s obsahem předloženého spisového materiálu konstatoval, že rozhodnutí správního orgánu bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Ze spisového materiálu vyplývá, že bylo zahájeno trestní stíhání odvolatele ve věci spáchání trestného činu výtržnictví, kterého se měl dopustit dne 5. 11. 2009, kdy stejnou zbraní, která mu byla odejmuta Policií ČR dne 28. 6. 2010 a správním orgánem zabrána, ohrožoval z bezprostřední blízkosti J. P. O způsobu jednání odvolatele je správní orgán podrobně informován z příslušného spisového materiálu, protože původně byl čin projednáván právě správním orgánem jako přestupek. Odvolací orgán proto souhlasí se správním orgánem, že se odvolatel opakovaně dopustil protiprávního jednání stejnou zbraní. Odvolací orgán konstatuje, že zabrání této zbraně vyžaduje nejenom bezpečnost osob, ale i jiný obecný zájem, za který lze považovat veřejný pořádek. Účelem zabrání výše uvedené zbraně je, aby bylo odvolateli do budoucna zamezeno dopouštět se prostřednictvím ní protiprávního jednání.

Co se týká námitky odvolatele, že správní orgán porušil zákon tím, že mu bylo omezeno právo na nahlížení do spisu, a že v době spáchání přestupku se nenacházel na místě veřejnosti přístupném odvolací orgán uvádí, že neshledal žádná pochybení ze strany správního orgánu ohledně nahlížení odvolatele do spisového materiálu. Ze spisového materiálu naopak vyplývá, že odvolatel několikrát žádal o kopie spisového materiálu a jeho žádostem bylo vždy vyhověno. Co se týká námitky, že se odvolatel nenacházel na místě veřejnosti přístupném, odvolací orgán uvádí, že ze spisového materiálu vyplývá, že předmětných přestupků se měl dopustit dne 28. 6. 2010 v Rožnově pod Radhoštěm, na ulici Meziříčská, kdy byl při silniční kontrole kontrolován hlídkou Policie ČR. V době silniční kontroly řídil motorové vozidlo, RZ: Z uvedeného vyplývá, že ulice Meziříčská v Rožnově pod Radhoštěm je bezesporu místem veřejně přístupným, a to, že v době silniční kontroly se odvolatel nacházel

v motorovém vozidle, které řídil, je z tohoto hlediska irelevantní. Další námitka, že spisový materiál správního orgánu neobsahuje jeho podání č. 1/27 Sp1-2010/2006, které odvolatel nazval „inscriptio“ ze dne 14. 8. 2010, včetně tří příloh, odvolací orgán uvádí, že uvedený materiál je součástí spisového materiálu uvedeného odvolacím orgánem. Odvolací orgán konstatuje, že se jedná o vyjádření odvolatele k podkladům rozhodnutí a obsahuje jako přílohy stanovisko ředitele odboru bezpečnostní politiky MVČR, upozornění PČR a tzv. vyšetřovací spis, zpracovaný odvolatelem. Z uvedených písemností nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti, mající vliv na rozhodnutí o zabrání věci. Pokud se jedná o tvrzení odvolatele, že u oprávněné úřední osoby, která vydala rozhodnutí, nelze jednoznačně vyloučit její podjatost, odvolací orgán konstatuje, že rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 7. 10. 2010 nebylo vyhověno námitce podjatosti vznesené odvolatelem na oprávněnou úřední osobu. Toto rozhodnutí bylo odvolateli oznámeno doručením jeho písemného vyhotovení dne 8. 10. 2010. Z uvedeného proto vyplývá, že o nepodjatosti oprávněné úřední osoby není pochyb.

K námitce odvolatele, že je vlastníkem zabrané věci, a proto považuje použití § 18 odst. 1 písm. b) přestupkového zákona za nepřiléhavé, odvolací orgán konstatuje, že v uvedeném případě není rozhodující, zda odvolatel je vlastníkem zabrané zbraně. Odvolací orgán ve spisovém materiálu nezjistil, že by bylo zpochybněno vlastnictví odvolatele k zabavené zbraně. Co se týká námítky odvolatele, že spatřuje porušení zákona v tom, že mu bylo před vydáním rozhodnutí o zabrání věci upřeno právo vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, odvolací orgán konstatuje, že ust. § 36 odst. 3 správního řádu mimo jiné stanoví, že před vydáním rozhodnutí ve věci, musí být dána účastníkům řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že správní orgán nerozhodoval ve věci, ale rozhodoval o ochranném opatření, spočívajícím v zabrání věci, neměl správní orgán povinnost dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu před jeho vydáním dát odvolateli jako účastníku řízení možnost vyjádřit se k podkladům tohoto rozhodnutí. Odvolací orgán dále konstatuje, že uvedené rozhodnutí o zabrání věci bylo vydáno ve lhůtě stanovené dle ust. § 18 odst. 2 přestupkového zákona.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí správního orgánu bylo vydáno v souladu s právními předpisy, bylo vydáno orgánem k tomu příslušným, vychází ze stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti a obsahuje zákonem stanovené náležitosti, rozhodl odvolací orgán tak, že je potvrdil a odvolání odvolatele zamítl. Podle § 21 odst. 1 písm. i) zákona č. 200/1990 Sb., přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně na místě veřejnosti přístupném nosí neoprávněně vojenský nebo služební stejnokroj příslušníků ozbrojených sil nebo ozbrojených sborů, nebo takové součásti stejnokroje, které jsou s úplným stejnokrojem zaměnitelné, ačkoliv není příslušníkem ozbrojených sil nebo ozbrojených sborů.

Podle § 18 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., nebylo-li uloženo propadnutí věci § 15 odst. 1 písm. a) nebo b), lze rozhodnout, že se taková věc zabírá, jestliže

- a) náleží pachateli, kterého nelze za přestupek stíhat nebo
 - b) nenáleží pachateli přestupku nebo mu nenáleží zcela,
- a jestliže to vyžaduje bezpečnost osob nebo majetku nebo jiný obecný zájem.

Podle § 18 odst. 2 o zabrání věci nelze rozhodnout, jestliže od jednání majícího znaky přestupku uplynuly dva roky. Ust. § 15 odst. 2 platí obdobně.

Podle § 15 odst. 5 zákona č. 119/2002 Sb. o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních) držitel zbraně kategorie D nesmí

- a) zbraň nosit viditelně na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném.

Podle § 76 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., správní orgán může řízení o přestupku zastavit, jestliže sankce, kterou lze za přestupek uložit, je bezvýznamná vedle trestu, který byl nebo bude podle očekávání uložen obviněnému z přestupku za jiný čin v trestním řízení.

Podle odst. 3 § 76 uvedeného zákona odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení je přípustné pouze, bylo-li řízení zastaveno, podle odst. 1 písm. a), b), c) a j); v těchto případech se rozhodnutí o zastavení řízení účastníkům řízení oznamuje, v ostatních případech se rozhodnutí o zastavení řízení vyznačí ve spisu a účastníci řízení se o něm poučují.

Podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav ve věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Podle § 68 odst. 1 správního řádu, ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou právními osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejich řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.

Podle odst. 3 § 68 správního řádu, v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Žaloba žalobce je důvodná, neboť Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně, ale ani žalovaný se ve svých rozhodnutích nepostupovali podle ust. § 3 správního řádu, ale ani podle ust. § 68 odst. 2 správního řádu. Krajský soud v Brně uvádí, že aby mohlo být řízení zastaveno podle ust. § 76 odst. 2, musí mít správní orgán za jednoznačně prokázané, že se přestupkových jednání, která jsou kladena žalobci za vinu, tento dopustil. Soud zjistil, že správní orgán uvádí, že skutkový stav zjistil ze spisu PČR, sp. zn. KUSP/48197/2010/PŽÚ/Ze a toto je v podstatě jediná věta, kterou se vyjadřuje ke skutkovému stavu, tedy k přestupkům, které jsou popsány v prvním odstavci odůvodnění správního orgánu.

Správní orgán prvního stupně se však vůbec nevypořádává s fotografiemi, které byly pořízeny dne 28. 6. 2010 na oddělení policie a na nichž je vyobrazen žalobce v oblečení, které měl mít na sobě, včetně zbraně, dne 28. 6. 2010 při zastavení policií při bezpečnostní akci BESIP. Dále se v uvedeném rozhodnutí správní orgán vůbec nevypořádává s výpověďmi svědků – policistů Martiny Pavelkové a Jiřího Mališe, když ti byli vyslýcháni dne 4. 8. 2010, v rámci ústního jednání o přestupku před Městským úřadem Valašské Meziříčí.

Správní orgán prvního stupně se tedy k provedeným důkazům nevyjádřil, neprovedl žádné jejich hodnocení, pouze zkonstatoval znění přestupkových jednání, kterých se měl dle nich žalobce dopustit, a odkázal na Usnesení PČR, Krajské ředitelství Policie Zlínského kraje, Územní odbor Vsetín, Oddělení obecné kriminality Valašské Meziříčí, dle něhož bylo dle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání F. Š. jako obviněného ze spáchání trestného činu výtržnictví podle § 202 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb., kterého se měl dopustit tím, že dne 5. 11. 2009 v přesně nezjištěné době od 15:00 do 15:15 hod. v Zubří, okres Vsetín,

před domem na ulici, tedy na místě veřejnosti přístupném, před nejméně třemi osobami napadl J. P. tak, že po něm opakovaně vystřelil z expanzního revolveru zn., model,, tedy zbraně kategorie D dle zákona č. 119/2002 Sb., když poslední dva výstřely byly z bezprostřední blízkosti přibližně 50 cm od hlavy J. P., kdy ke zranění J. P. nedošlo s tím, že proto řízení dle § 76 odst. 2 zákona o přestupcích zastavil. Toto Usnesení PČR obdržel MěÚ Valašské Meziříčí 15. 10. 2010, Usnesení bylo policií vydáno dne 3. 9. 2010.

Z prvostupňového správního rozhodnutí tedy vůbec nevyplyvá, co bylo podkladem pro vydání rozhodnutí, tedy jaké důkazy byly provedeny a jak byly zhodnoceny pro to, aby bylo najisto postaveno, že žalobce se přestupkových jednání, která jsou mu kladena za vinu, dopustil s tím, že v důsledku zahájení trestního stíhání žalobce, mohlo být řízení o přestupku dle § 76 odst. 2 zákona o přestupcích zastaveno.

V daném případě došlo tedy zcela jednoznačně k porušení ust. § 3 správního řádu i k porušení § 68 odst. 3 správního řádu.

Pokud pak jde o rozhodnutí žalovaného, tento se se zjištěným skutkovým stavem nevypořádal rovněž, k provedeným důkazům a jejich zhodnocení se nevyjádřil také, pouze se vyjádřil k námitce žalobce ohledně možnosti seznámit se se spisovým materiálem a k námitce, že žalobce je, jak uvádí, vlastníkem zabrané věci, a proto považuje použití ust. § 18 odst. 1 písm. b) přestupkového zákona za nepřiléhavé. Zde konstatoval žalovaný, že v uvedeném případě není rozhodující, zda odvolatel je vlastníkem zabrané zbraně. Uvedl, že ze spisového materiálu nezjistil, že by bylo zpochybněno vlastnictví odvolatele k zabavené zbraně.

Žalovaný tedy rovněž dle názoru soudu nepostupoval v souladu s ust. § 3 správního řádu, dle něhož, jak soud již zdůraznil v odůvodnění musí být uvedeny důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání a **úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádření k podkladům rozhodnutí.**

Nic takového rozhodnutí žalovaného neobsahuje, proto je zcela zřejmé, že bylo vydáno v rozporu s ust. § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu, tak jako rozhodnutí prvostupňové. Krajský soud v Brně proto rozhodnutí žalovaného, které je předmětem soudního přezkumu, dle ust. § 76 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, rozsudkem zrušil.

Krajský soud v Brně pak uvádí, aby se žalobce dopustil přestupku dle § 21 odst. 1 písm. i) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, musí dojít k tomu, *že úmyslně na místě veřejnosti přístupném nosí neoprávněně vojenský nebo služební stejnokroj příslušníků ozbrojených sil nebo ozbrojených sborů, nebo takové součásti stejnokroje, které jsou s úplným stejnokrojem zaměnitelné, ačkoliv není příslušníkem ozbrojených sil nebo ozbrojených sborů.*

Z toho co je uvedeno ve správních spisech vyplývá, že žalobce byl oblečen v oblečení, které je vyfotografováno na fotografiích pořízených na služebně Policie ČR uvedeného dne, kdy byl kontrolován. To, v čem je oblečen žalobce při řízení vozidla, zjistila hlídka policie při kontrolní akci BESIP, kdy žalobce stavěla. Žalobce tedy v oblečení, které měl na sobě, a které

je totožné s oblečením na pořízených fotografiích, se v tomto oblečení např. neprocházel na místě veřejnosti přístupném, nechodil tedy po ulicích, nebyl např. v obchodě, atd. Jel v uzavřeném prostoru svého vozidla, před toto vozidlo vystoupil pouze na příkaz zastavení dvou policistů. Soud tedy má za to, že žalobce **úmyslně na místě veřejnosti přístupném, se přestupkového jednání popsaného v § 21 odst. 1 písm. i) zákona o přestupcích dopustit nemohl, neboť se, jak soud uvádí, úmyslně na místě veřejnosti přístupném v popsaném oděvu a tedy oděvu, jež je uveden na fotografiích, např. neprocházel nebo nevykonával jinou činnost.**

Zvláště, když žalobce byl spatřen ve vyfotografovaném oblečení, pouze dvěma policisty, při zastavení jeho vozidla. Těmto dvěma policistům muselo být zřejmé, když oblečení žalobce popisovali, že se nejedná o služební stejnokroj Policie ČR nebo příslušníku jiných ozbrojených sil nebo že se nejedná ani v oblečení žalobce o takové součásti stejnokroje, které jsou s **úplným** stejnokrojem zaměnitelné.

Kdyby byl žalobce např. pozorován při procházce ulicemi, na náměstí, v obchodě, a to běžnými občany, mohly by nastat např. jisté pochybnosti, jak z fotografií vyplývá, policisté však musí vědět, jak služební stejnokroj Policie ČR vypadá, jaké jsou vzory hodnotních označení, např. příslušníků Policie ČR, zejména však soud zdůrazňuje, že má za to, že se nejednalo v případě žalobce úmyslně na místě veřejnosti přístupném nošení neoprávněně vojenského nebo jiného služebního stejnokroje.

Pokud pak jde o druhé přestupkové jednání, které je kladeno žalobci za vinu dle § 76a odst. 1 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních, aby kdokoliv naplnil skutkovou podstatu tohoto přestupku, musí nosit zbraň viditelně na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném. Soud má za to, že nebylo prokázáno, že žalobce **nosil zbraň viditelně na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném, neboť zbraň sice u sebe měl, ovšem při jízdě svým automobilem, když tuto zbraň uviděli pouze policisté při kontrolní akci BESIP, kdy žalobce byl stavěn policisty a z vozidla vystoupil, tedy, jak v předchozím případě soud uvádí, že se žalobce s pistolí nikde na veřejnosti nebo místě veřejnosti přístupném neprocházel, nechodil, jak je uvedeno, po ulicích, nepohyboval se v obchodě, v zábavném podniku restaurací, apod.**

Dle názoru soudu tedy nenastala situace pro zastavení řízení dle ust. § 76 odst. 2 zákona o přestupcích, ale v daném případě nastala situace pro zastavení řízení dle ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, dle kterého správní orgán řízení o přestupku zastaví, jestliže se v něm zjistí, že skutek o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem.

Krajský soud uzavírá: Z toho, co zjistil ze správních spisů, dospěl k závěru, že skutek, o němž se vede řízení, není dle jeho názoru přestupkem.

Proto nemělo být ani rozhodováno o zabrání věci dle ust. § 18 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích.

Toto zákonné ustanovení zní tak, že nebylo-li uloženo propadnutí věci uvedené v § 15 odst. 1 písm. a) nebo b), lze rozhodnout, že se taková věc zabírá, jestliže nenáleží pachateli přestupku nebo mu nenáleží zcela a jestliže to vyžaduje bezpečnost osob nebo majetku nebo jiný obecný zájem.

V daném případě, když soud dospěl k závěru, že jednání, které se žalobci klade za vinu, přestupkem není, nemělo dojít ani k zabrání věci a navíc použití ust. § 18 odst. 1 písm. b), a to i v případě, že by se žalobce přestupkového jednání dopustil, není přiléhavé, neboť zcela evidentně a vyplývá to i z rozhodnutí správních orgánů, v případě zbraně žalobce, kterou policie viděla v jeho pouzdře, se jedná o zbraň, která je vlastnictvím žalobce.

Soud již uvedl, proč bylo rozhodnutí žalovaného zrušeno, tedy pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem a navíc dle názoru soudu jednání žalobce není jednáním, které naplňuje znak přestupků, které jsou žalobci kladeny za vinu.

Krajský soud v Brně rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrací dle § 78 odst. 4 s.ř.s. k dalšímu řízení žalovanému a dle § 78 odst. 5 s.ř.s. vyslovuje právní názor, který je pro žalovaného závazný.

Tento právní názor je takový, že nebylo z provedených důkazů zjištěno, že žalobce by se i přestupkových jednání, která jsou mu kladena za vinu dopustil, a proto mělo sice dojít k zastavení řízení, ovšem dle § 76 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích.

Pokud jde o náklady řízení, ve věci měl úspěch žalobce, dle § 60 odst. 1 s.ř.s. by mu tedy náležela náhrada nákladů řízení. Žalobci však žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly, proto bylo rozhodnuto tak, že účastníkům náklady řízení nebyly přiznány.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 14. března 2012

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová